

SENÁT

PARLAMENTU ČESKÉ REPUBLIKY

8. funkční období

275

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokolu mezi vládou České republiky a vládou Uzbeké republiky, který upravuje Smlouvu mezi vládou České republiky a vládou Uzbeké republiky o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku, podepsaný v Praze dne 8. prosince 2011

2011

Návrh usnesení Senátu PČR

Senát Parlamentu České republiky souhlasí s ratifikací Protokolu mezi vládou České republiky a vládou Uzbeké republiky, který upravuje Smlouvu mezi vládou České republiky a vládou Uzbeké republiky o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku, podepsaného v Praze dne 8. prosince 2011

Předkládací zpráva pro Parlament

Dne 8. prosince 2011 byl v Praze podepsán Protokol mezi vládou České republiky a vládou Uzbeké republiky, který upravuje Smlouvu mezi vládou České republiky a vládou Uzbeké republiky o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku.

Vláda ČR vyslovila souhlas se sjednáním Protokolu usnesením č. 657 ze dne 31. srpna 2011.

Dvojí zdanění, ke kterému může docházet v mezinárodních vztazích, je nežádoucí, neboť snižuje příjmy, které daňovým subjektům (rezidentům) jednoho státu plynou ze státu druhého.

Protože příčinou vzniku mezinárodního dvojího zdanění je kolize daňových zákonů dvou různých států, může být toto zdanění účinně vyloučeno jen takovým opatřením obou států, které je vzájemně koordinováno mezinárodní smlouvou.

Ve vzájemných daňových vztazích mezi Českou republikou a Uzbekistánem se v současné době uplatňuje Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Uzbeké republiky o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku, která vstoupila v platnost dne 15. ledna 2001. Smlouva je vyhlášena v České republice ve Sbírce mezinárodních smluv pod č. 28/2001.

Vzhledem k tomu, že v mezidobí, na základě průzkumu provedeného v České republice mezi územními finančními orgány, vyplynula potřeba rozšířit ustanovení článku 27 Smlouvy o výměně informací na daně všeho druhu a pojmenování, bylo Českou republikou uzbeké straně oficiálně navrženo tuto rozšířenou výměnu zajistit, a to sjednáním doplňujícího protokolu ke Smlouvě.

Uzbekistán na naši iniciativu přistoupil a při této příležitosti se oba smluvní partneři dohodli i na dalších úpravách a vylepšeních textu této daňové smlouvy.

Na expertní úrovni se podařilo takový protokol ke smlouvě o zamezení dvojího zdanění dojednat v březnu 2011. Během jediného kola jednání se obě delegace zcela shodly na všech člancích Protokolu. V něm dohodnuté modifikace Smlouvy, včetně zmíněné rozšířené výměny informací i na oblast DPH, spotřebních daní atd., plně odráží mezinárodní vývoj a trendy v daňové oblasti, a to zejména v rámci práce OECD, EU, G 20 atd.

Sjednávání protokolů v oblasti mezinárodních daňových vztahů není ničím výjimečným, Česká republika má sjednan protokol např. k daňové smlouvě s Nizozemím, Dánskem, Moldávií, Srbskem, Ruskem, Kazachstánem atd.

Na základě článku I Protokolu bude článek 7 odstavec 1 Smlouvy změněn tím způsobem, že nově nebude pokrývat prodeje zboží ve druhém státě, které je stejného nebo podobného druhu jako zboží prodávané prostřednictvím stálé provozovny. Toto ustanovení, nazývané v odborné terminologii jako „force of attraction“, nemělo ani v jedné zemi praktický význam, protože taková praxe není umožněna vnitrostátními právními předpisy obou zemí.

Článek II Protokolu modifikuje článek 10 odstavec 2 Smlouvy, který se týká dividend, zavedením dvou procentních sazeb zdanění dividend u zdroje, a to 5% při vlastnictví 25% podílů a 10% v ostatních případech, namísto stávající jedné sazby ve výši 10%. Dochází tak, za splnění všech podmínek, ke snížení daňové povinnosti ve státě zdroje příjmu. Dále se modifikuje odstavec 3 téhož článku, obsahující definici výrazu „dividendy“, a to nahrazením slovního spojení „rozdílí zisk“ slovním spojením „provádí platbu“, což přesněji odráží předcházející text předmětného ustanovení.

Článek III Protokolu zakotvuje změnu v článku 11 odstavci 3 písmeno a) Smlouvy, tj. u problematiky zdaňování úroků, kdy dochází k rozšíření situací osvobození úroků ve státě jejich zdroje. Dále pak obsahuje změnu v odstavci 4 téhož článku, pokud jde o definici výrazu „úroky“, kdy je výslovně uvedeno, že ten příjem, který je považován za dividendu nemůže být současně úrokem (kontext pravidel tzv. nízké kapitalizace a s tím související problematiky daňových úniků).

Článek IV Protokolu obsahuje dílčí změnu dosavadního textu článku 12 odstavce 3 Smlouvy, čímž dojde k aktualizaci definice výrazu „licenční poplatky“.

Článek V Protokolu modifikuje ustanovení článku 13 odstavce 4 Smlouvy, který nově pojednává o zdaňování zisků ze zcizení akcií nebo jiných podílů na společnostech pobíraných rezidentem jednoho smluvního státu. Toto ustanovení tedy nově pokrývá situaci zcizení všech podílů na všech společnostech, nejen tedy akcií na společnostech akciových. Současně dochází ke zjednodušení procesu, neboť zdaňování daných zisků není již vázáno na existenci nemovitého majetku.

Článek VI Protokolu obsahuje změnu v článku 14 odstavci 1 písmeno b) Smlouvy. Jedná se o upřesnění textu, pokud jde o zdaňování příjmů pobíraných rezidentem jednoho smluvního státu ze svobodného povolání nebo z jiných činností nezávislého charakteru. Novým ustanovením je zajištěno to, že se s danou osobou bude v zemi zdroje zacházet jako s osobou nerezidentní.

Ustanovení článku VII Protokolu mění dosavadní text článku 23 Smlouvy o vyloučení dvojího zdanění, který bude nově koncipován tak, že způsob vyloučení dvojího zdanění bude stanoven pro každý ze smluvních států samostatně.

Nedochází přitom ke změně metody vyloučení dvojího zdanění, ale v případě ČR nové ustanovení nezpochybnitelně zabezpečuje rezidentům České republiky možnost uplatnění výhodnějšího daňového režimu podle ustanovení právních předpisů České republiky, kdy se jedná o vyloučení dvojího zdanění příjmů pobíraných z titulu výkonu závislé činnosti, kdy vnitrostátní zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, umožňuje za splnění všech stanovených podmínek aplikaci tzv. metody vynětí.

Článek VIII mění stávající článek 27 Smlouvy tak, že nově zajišťuje požadovanou rozšířenou výměnu informací ve vztahu k daním všeho druhu a pojmenování a zajišťuje mezinárodně uznávané standardy pro tuto oblast, která je v současné době velmi aktuální.

Článek IX Protokolu stanovuje, že Protokol je nedílnou součástí Smlouvy a upravuje podmínky jeho vstupu v platnost a počátek jeho praktického provádění v obou státech.

Protokol přispěje, jak prostřednictvím rozšířené výměny informací, tak i dalšími úpravami textu, k větší právní jistotě a dále i například k lepší koordinaci činností daňových úřadů obou států směřující k omezení případných daňových úniků a podvodů.

Sjednání protokolu ke smlouvě o zamezení dvojího zdanění s Uzbekistánem nevyžaduje změny v českém právním řádu a nedotkne se závazků z jiných mezinárodních smluv, kterými je ČR v současné době vázána. Členství ČR v EU nemá dopad na sjednání tohoto protokolu. Sjednávání takovýchto daňových dokumentů je svrchovanou záležitostí každého členského státu EU. Návrh Protokolu je plně slučitelný s právem ES/EU. Protokol rovněž není v rozporu se zásadou rovnoprávného postavení mužů a žen.

Protokol ke smlouvě prezidentského charakteru (byť sjednán formálně jako dokument mezi vládami obou zemí), jehož uzavření a provádění nebude mít přímý dopad na státní rozpočet, se po podpisu a před ratifikací prezidentem republiky předkládá Parlamentu ČR k vyslovení jeho souhlasu podle článku 49 písm. a) a e) Ústavy ČR, protože upravuje práva a povinnosti osob, resp. věci, jejichž úprava je vyhrazena zákonu.

Ustanovení Protokolu budou mít po splnění všech podmínek podle Ústavy ČR při konkrétní aplikaci přednost před ustanoveními vnitrostátních právních předpisů.

V Praze dne 2. ledna 2012

RNDr. Petr Nečas, v. r.
Předseda vlády

PROTOKOL

mezi

vládou České republiky

a

vládou Uzbecké republiky,

který upravuje

Smlouvu

mezi

vládou České republiky

a

vládou Uzbecké republiky

o zamezení dvojího zdanění

a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku

VLÁDA ČESKÉ REPUBLIKY A VLÁDA UZBECKÉ REPUBLIKY,

přejíce si uzavřít Protokol, který upravuje Smlouvu mezi vládou České republiky a vládou Uzbecké republiky o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku, která byla podepsána v Praze dne 2. března 2000 (dále jen „Smlouva“),

se dohodly takto:

ČLÁNEK I

Článek 7 odstavec 1 Smlouvy se mění následovně:

„1. Zisky podniku jednoho smluvního státu podléhají zdanění jen v tomto státě, pokud podnik nevykonává svoji činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna. Jestliže podnik vykonává svoji činnost tímto způsobem, mohou být zisky podniku zdaněny ve druhém státě, avšak pouze v takovém rozsahu, v jakém je lze přičítat této stálé provozovně.“.

ČLÁNEK II

1. Článek 10 odstavec 2 Smlouvy se mění následovně:

„2. Tyto dividendy však mohou být rovněž zdaněny ve smluvním státě, jehož je společnost, která je vyplácí, rezidentem, a to podle právních předpisů tohoto státu, avšak jestliže skutečný vlastník dividend je rezidentem druhého smluvního státu, daň takto uložená nepřesáhne:

a) 5 procent hrubé částky dividend, jestliže skutečným vlastníkem je společnost (jiná než osobní společnost), která přímo drží alespoň 25 procent kapitálu společnosti, která vyplácí dividendy;

b) 10 procent hrubé částky dividend ve všech ostatních případech.

Tento odstavec se nedotýká zdanění zisků společnosti, z nichž jsou dividendy vypláceny.“.

2. Článek 10 odstavec 3 Smlouvy se mění tak, že se nahrazuje slovní spojení „rozdílí zisk“ slovním spojením „provádí platbu“.

ČLÁNEK III

1. Článek 11 odstavec 3 písmeno a) Smlouvy se mění následovně:

„a) pobírané a skutečně vlastněné:

(i) vládou druhého smluvního státu, územně-správním útvarem nebo místním úřadem tohoto státu, centrální bankou tohoto druhého státu nebo jakoukoli finanční institucí, která je vlastněna nebo ovládána vládou druhého státu; nebo

(ii) rezidentem druhého smluvního státu v souvislosti s půjčkou nebo úvěrem, která je zaručena nebo pojištěna nebo který je zaručen nebo pojištěn vládou druhého smluvního státu, centrální bankou tohoto druhého státu nebo jakoukoli finanční institucí, která je vlastněna nebo ovládána touto vládou;“.

2. Do článku 11 odstavce 4 Smlouvy se doplňuje jedna věta, která zní následovně:

„Výraz „úroky“ nezahrnuje žádnou část příjmu, která je považována za dividendu podle ustanovení článku 10 odstavce 3.“.

ČLÁNEK IV

Článek 12 odstavec 3 Smlouvy se mění tak, že se nahrazuje slovo „videokazet“ slovním spojením „jakýchkoliv jiných prostředků obrazové nebo zvukové reprodukce“.

ČLÁNEK V

Článek 13 odstavec 4 Smlouvy se mění následovně:

„4. Zisky, které pobírá rezident jednoho smluvního státu ze zcizení akcií nebo jiných podílů na společnosti, která je rezidentem druhého smluvního státu, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.“.

ČLÁNEK VI

Článek 14 odstavec 1 písmeno b) Smlouvy se mění následovně:

„b) jestliže jeho pobyt ve druhém státě po jedno nebo více období v úhrnu činí nebo přesahuje 183 dny v jakémkoli dvanáctiměsíčním období začínajícím nebo končícím v příslušném daňovém roce; v takovém případě jen taková část příjmů, která je pobírána z jeho činností vykonávaných v tomto druhém státě, může být zdaněna v tomto druhém státě.“.

ČLÁNEK VII

Článek 23 Smlouvy se mění následovně:

„Článek 23

VYLOUČENÍ DVOJÍHO ZDANĚNÍ

1. V případě rezidenta Uzbekistánu bude dvojí zdanění vyloučeno následovně:

Jestliže rezident Uzbekistánu pobírá příjem nebo vlastní majetek, který může být v souladu s ustanoveními této smlouvy zdaněn v České republice, Uzbekistán povolí:

- a) snížit daň z příjmů tohoto rezidenta o částku rovnající se dani z příjmů zaplacené v České republice;
- b) snížit daň z majetku tohoto rezidenta o částku rovnající se majetkové dani zaplacené v České republice.

Částka, o kterou se daň sníží, však v žádném případě nepřesáhne tu část daně z příjmů nebo majetkové daně vypočtené před jejím snížením, která poměrně připadá, podle toho, o jaký případ jde, na příjem nebo majetek, který může být zdaněn v České republice.

2. S výhradou ustanovení právních předpisů České republiky týkajících se vyloučení dvojího zdanění, bude v případě rezidenta České republiky dvojí zdanění vyloučeno následovně:

Česká republika může při ukládání daní svým rezidentům zahrnout do daňového základu, ze kterého se takové daně ukládají, části příjmu nebo majetku, které mohou být v souladu s ustanoveními této smlouvy rovněž zdaněny v Uzbekistánu, avšak povolí snížit částku daně vypočtenou z takového základu o částku rovnající se dani zaplacené v Uzbekistánu. Částka, o kterou se daň sníží, však nepřesáhne tu část české daně vypočtené před jejím snížením, která poměrně připadá na příjem nebo majetek, který může být v souladu s ustanoveními této smlouvy zdaněn v Uzbekistánu.

3. Jestliže v souladu s jakýmkoliv ustanovením Smlouvy je příjem pobíraný nebo majetek vlastněný rezidentem jednoho smluvního státu osvobozen od zdanění v tomto státě, tento stát může přesto, při výpočtu částky daně ze zbývajících příjmů nebo zbývajícího majetku tohoto rezidenta, vzít v úvahu osvobozený příjem nebo majetek.

4. Předpokládá se, pro účely odstavců 1, 2 a 3 tohoto článku, že příjem pobíraný a majetek vlastněný rezidentem jednoho smluvního státu, který může být v souladu s touto smlouvou zdaněn ve druhém smluvním státě, je pobírán ze zdrojů v tomto druhém smluvním státě a je vlastněn v tomto druhém státě.“.

ČLÁNEK VIII

Článek 27 Smlouvy se mění následovně:

„Článek 27

VÝMĚNA INFORMACÍ

1. Příslušné úřady smluvních států si budou vyměňovat takové informace, u nichž lze předpokládat, že jsou relevantní ve vztahu k provádění ustanovení této smlouvy nebo ve vztahu k provádění nebo vymáhání vnitrostátních právních předpisů, které se vztahují na daně všeho druhu a pojmenování ukládané jménem smluvních států nebo jejich územně-správních útvarů nebo místních úřadů, pokud zdanění, které upravují, není v rozporu se Smlouvou. Výměna informací není omezena články 1 a 2.

2. Veškeré informace obdržené smluvním státem podle odstavce 1 budou udržovány v tajnosti stejným způsobem jako informace získané podle vnitrostátních právních předpisů tohoto státu a budou poskytnuty pouze osobám nebo úřadům (včetně soudů a správních úřadů), které se zabývají vyměřováním nebo vybíráním daní, které jsou uvedeny v odstavci 1, vymáháním nebo trestním stíháním ve věci těchto daní, rozhodováním o opravných prostředcích ve vztahu k těmto daním nebo dozorem výše uvedeného. Tyto osoby nebo úřady použijí tyto informace jen k těmto účelům. Mohou sdělit tyto informace při veřejných soudních řízeních nebo v soudních rozhodnutích.

3. Ustanovení odstavců 1 a 2 nebudou v žádném případě vykládána tak, že ukládají smluvnímu státu povinnost:

a) provést správní opatření, která by porušovala právní předpisy a správní praxi tohoto nebo druhého smluvního státu;

b) poskytnout informace, které nemohou být získány na základě právních předpisů nebo v běžném správním řízení tohoto nebo druhého smluvního státu;

c) poskytnout informace, které by odhalily jakékoliv obchodní, hospodářské, průmyslové, komerční nebo profesní tajemství nebo obchodní postup, nebo informace, jejichž sdělení by bylo v rozporu s veřejným pořádkem.

4. Jestliže jsou v souladu s tímto článkem jedním smluvním státem požadovány informace, druhý smluvní stát použije svých opatření zaměřených na získávání informací, aby získal požadované informace, i když tento druhý stát takové informace nepotřebuje pro své vlastní daňové účely. Povinnost obsažená v předchozí větě podléhá omezením odstavce 3, ale v žádném případě nebudou tato omezení vykládána tak, že umožňují smluvnímu státu odmítnout poskytnout informace pouze z toho důvodu, že nemá domácí zájem na takových informacích.

5. Ustanovení odstavce 3 nebudou v žádném případě vykládána tak, že umožňují smluvnímu státu odmítnout poskytnout informace pouze z toho důvodu, že informacemi disponuje banka, jiná finanční instituce, pověřenec nebo osoba, která jedná v zastoupení nebo jako zmocněnec, nebo proto, že se informace vztahují k vlastnickým podílům na osobě.“.

ČLÁNEK IX

Smluvní státy si vzájemně diplomatickou cestou oznámí splnění postupů, které jsou vyžadovány jejich právními předpisy pro vstup v platnost tohoto protokolu. Tento protokol, který tvoří nedílnou součást Smlouvy, vstoupí v platnost dnem pozdějšího z těchto oznámení a v obou státech se bude provádět ve vztahu k daňovým obdobím začínajícím 1. ledna kalendářního roku následujícího po roce, ve kterém Protokol vstoupí v platnost, nebo později.

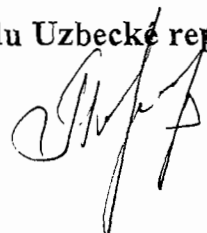
Na důkaz toho podepsaní, k tomu řádně zmocnění, podepsali tento protokol.

Dáno v PRAZE dne 8. PROSINCE 2011
ve dvou původních vyhotoveních, v českém, uzbeckém a anglickém jazyce, přičemž všechny texty jsou autentické. V případě jakéhokoliv rozdílu bude rozhodujícím anglický text.

Za vládu České republiky

Za vládu Uzbecké republiky

PROTOCOL

between
the Government of the Czech Republic
and
the Government of the Republic of Uzbekistan
amending the Agreement between
the Government of the Czech Republic
and
the Government of the Republic of Uzbekistan
for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion
with respect to taxes on income and on property

The Government of the Czech Republic and the Government of the Republic of Uzbekistan,

Desiring to conclude a Protocol amending the Agreement between the Government of the Czech Republic and the Government of the Republic of Uzbekistan for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on property signed at Prague on March 2nd, 2000 (hereinafter referred to as “the Agreement”),

Have agreed as follows:

ARTICLE I

Paragraph 1 of Article 7 of the Agreement shall be modified as follows:

“1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.”.

ARTICLE II

1. Paragraph 2 of Article 10 of the Agreement shall be modified as follows:

“2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:

a) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company (other than a partnership) which holds directly at least 25 per cent of the capital of the company paying the dividends;

b) 10 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.”.

2. Paragraph 3 of Article 10 of the Agreement shall be modified by replacing the phrase “making the distribution” by the phrase “making the payment”.

ARTICLE III

1. Subparagraph a) of paragraph 3 of Article 11 of the Agreement shall be modified as follows:

“a) derived and beneficially owned by:

(i) the Government of the other Contracting State, an administrative-territorial subdivision or a local authority thereof, the Central Bank of that other State or any financial institution owned or controlled by the Government of the other State; or

(ii) a resident of the other Contracting State in connection with a loan or a credit guaranteed or insured by the Government of the other Contracting State, the Central Bank of that other State or any financial institution owned or controlled by that Government;”.

2. One sentence shall be added to paragraph 4 of Article 11 of the Agreement that shall read as follows:

“The term “interest” shall not include any item of income which is considered as a dividend under the provisions of paragraph 3 of Article 10.”.

ARTICLE IV

Paragraph 3 of Article 12 of the Agreement shall be modified by replacing the phrase “video cassette” by the phrase “any other means of image or sound reproduction”.

ARTICLE V

Paragraph 4 of Article 13 of the Agreement shall be modified as follows:

“4. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of shares or other interests in a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.”.

ARTICLE VI

Subparagraph b) of paragraph 1 of Article 14 of the Agreement shall be modified as follows:

”b) if his stay in the other State is for a period or periods amounting to or exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period commencing or ending in the fiscal year concerned; in that case, only so much of the income as is derived from his activities performed in that other State may be taxed in that other State.”.

ARTICLE VII

Article 23 of the Agreement shall be modified as follows:

“ARTICLE 23 Elimination of double taxation

1. In the case of a resident of Uzbekistan, double taxation shall be eliminated as follows:

Where a resident of Uzbekistan derives income or owns property which, in accordance with the provisions of this Agreement, may be taxed in the Czech Republic, Uzbekistan shall allow:

a) as a deduction from the tax on the income of that resident, an amount equal to the income tax paid in the Czech Republic;

b) as a deduction from the tax on the property of that resident, an amount equal to the property tax paid in the Czech Republic.

Such deduction in either case shall not, however, exceed that part of the income tax or property tax, as computed before the deduction is given, which is attributable, as the case may be, to the income or the property which may be taxed in the Czech Republic.

2. Subject to the provisions of the laws of the Czech Republic regarding the elimination of double taxation, in the case of a resident of the Czech Republic, double taxation shall be eliminated as follows:

The Czech Republic, when imposing taxes on its residents, may include in the tax base upon which such taxes are imposed the items of income or of property which according to the provisions of this Agreement may also be taxed in Uzbekistan, but shall allow as a deduction from the amount of tax computed on such a base an amount equal to the tax paid in Uzbekistan. Such deduction shall

not, however, exceed that part of the Czech tax, as computed before the deduction is given, which is appropriate to the income or property which, in accordance with the provisions of this Agreement, may be taxed in Uzbekistan.

3. Where in accordance with any provision of the Agreement income derived or property owned by a resident of a Contracting State is exempt from tax in that State, such State may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income or property of such resident, take into account the exempted income or property.

4. For the purposes of paragraphs 1, 2 and 3 of this Article income derived by and property owned by a resident of a Contracting State which may be taxed in the other Contracting State in accordance with this Agreement shall be deemed to be derived from sources in that other Contracting State and to be owned in that other State.”.

ARTICLE VIII

Article 27 of the Agreement shall be modified as follows:

“Article 27 Exchange of information

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is foreseeably relevant for carrying out the provisions of this Agreement or to the administration or enforcement of the domestic laws concerning taxes of every kind and description imposed on behalf of the Contracting States, or of their administrative-territorial subdivisions or local authorities, insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Agreement. The exchange of information is not restricted by Articles 1 and 2.

2. Any information received under paragraph 1 by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, the determination of appeals in relation to the taxes referred to in paragraph 1, or the oversight of the above. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

3. In no case shall the provisions of paragraphs 1 and 2 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;

b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;

c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

4. If information is requested by a Contracting State in accordance with this Article, the other Contracting State shall use its information gathering measures to obtain the requested information, even though that other State may not need such information for its own tax purposes. The obligation contained in the preceding sentence is subject to the limitations of paragraph 3 but in no case shall such limitations be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because it has no domestic interest in such information.

5. In no case shall the provisions of paragraph 3 be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because the information is held by a bank, other financial institution, nominee or person acting in an agency or a fiduciary capacity or because it relates to ownership interests in a person.”

ARTICLE IX

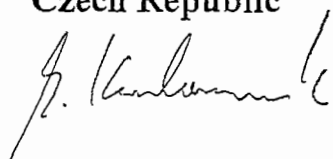
Each of the Contracting States shall notify to the other, through diplomatic channels, the completion of the procedures required by its law for the bringing into force of this Protocol. This Protocol, which shall form an integral part of the Agreement, shall enter into force on the date of the latter of these notifications and shall have effect in both States for taxable periods beginning on or after 1st January in the calendar year next following that in which the Protocol enters into force.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorized thereto, have signed this Protocol.

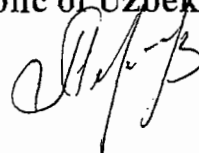
Done in duplicate at PRAGUE this 8th day of DECEMBER 2011 in the Czech, Uzbek and English languages, all texts being equally authentic.

In the case of any divergence, the English text shall prevail.

For the Government of the
Czech Republic

For the Government of the
Republic of Uzbekistan

SMLOUVA
MEZI VLÁDOU ČESKÉ REPUBLIKY A VLÁDOU UZBECKÉ REPUBLIKY O
ZAMEZENÍ DVOJÍHO ZDANĚNÍ A ZABRÁNĚNÍ DAŇOVÉMU ÚNIKU V OBORU
DANÍ Z PŘÍJMU A Z MAJETKU

Vláda České republiky a vláda Uzbeké republiky,

přejíce si uzavřít smlouvu o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku a s cílem podpořit hospodářskou spolupráci mezi oběma státy,

se dohodly takto:

Čl.1

Osoby, na které se Smlouva vztahuje

Tato smlouva se vztahuje na osoby, které jsou rezidenty jednoho nebo obou smluvních států.

Čl.2

Daně, na které se Smlouva vztahuje

1. Tato smlouva se vztahuje na daně z příjmu a z majetku ukládané jménem každého ze smluvních států nebo jeho územně-správních útvarů nebo místních úřadů, ať je způsob vybírání jakýkoli.

2. Za daně z příjmu a z majetku se považují všechny daně vybírané z celkového příjmu, z celkového majetku nebo z částí příjmu nebo majetku, včetně daní ze zisků ze zcizení movitého nebo nemovitého majetku, daní z celkového objemu mezd či platů vyplácených podniky a rovněž daní z přírůstku majetku.

3. Současné daně, na které se Smlouva vztahuje, jsou zejména:

a) v případě Uzbeké republiky:
(i) daň z příjmů (zisku) právnických osob;
(ii) daň z příjmů fyzických osob;
(iii) daň z majetku;
(dále nazývané "uzbecké daně");

b) v případě České republiky:
(i) daň z příjmů fyzických osob;
(ii) daň z příjmů právnických osob;
(iii) daň z nemovitostí;
(dále nazývané "české daně").

4. Tato smlouva se bude rovněž vztahovat na jakékoliv daně stejného nebo v zásadě podobného druhu, které budou ukládaný některým smluvním státem po podpisu této smlouvy vedle nebo místo současných daní. Příslušné úřady smluvních států si vzájemně sdělí veškeré podstatné změny, které budou provedeny v jejich příslušných daňových zákonech.

Čl.3 Všeobecné definice

1. Pro účely této smlouvy, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad:

- a) výraz "Uzbekistán" označuje Uzbekou republiku, a pokud je použit v zeměpisném významu, zahrnuje její území, výsostné vody a vzdušný prostor nad nimi, kde Uzbeká republika může, v souladu s mezinárodním právem a právními předpisy Uzbeké republiky, vykonávat svrchovaná práva a jurisdikci, včetně práv využívat podloží a přírodní zdroje;
- b) výraz "Česká republika" označuje území České republiky, na kterém jsou, podle českých právních předpisů a v souladu s mezinárodním právem, vykonávána svrchovaná práva České republiky;
- c) výrazy "jeden smluvní stát" a "druhý smluvní stát" označují, podle souvislosti, Českou republiku nebo Uzbekou republiku;
- d) výraz "osoba" zahrnuje fyzickou osobu, společnost a všechna jiná sdružení osob;
- e) výraz "společnost" označuje jakoukoliv právnickou osobu nebo jakéhokoliv nositele práv považovaného pro účely zdanění za právnickou osobu;
- f) výrazy "podnik jednoho smluvního státu" a "podnik druhého smluvního státu" označují, podle souvislosti, podnik provozovaný rezidentem jednoho smluvního státu a podnik provozovaný rezidentem druhého smluvního státu;
- g) výraz "mezinárodní doprava" označuje jakoukoli dopravu lodí, letadlem, železničním nebo silničním vozidlem provozovanou podnikem jednoho smluvního státu, vyjma případů, kdy je loď, letadlo, železniční nebo silniční vozidlo provozováno pouze mezi místy v druhém smluvním státě;
- h) výraz "příslušný úřad" označuje:
 - (i) v případě Uzbekistánu: předsedu Státního daňového výboru Uzbeké republiky nebo jeho zmocněného zástupce; a
 - (ii) v případě České republiky: ministra financí České republiky nebo jeho zmocněného zástupce;
- i) výraz "státní příslušník" označuje:
 - (i) každou fyzickou osobu, která je státním občanem některého smluvního státu;
 - (ii) každou právnickou osobu, osobní společnost nebo sdružení zřízené podle právních předpisů platných v některém smluvním státě.

2. Pokud jde o provádění této smlouvy v jakémkoliv čase některým ze smluvních států, bude mít každý výraz, který v ní není definován, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad, takový význam, jenž mu náleží v tomto čase podle právních předpisů tohoto smluvního státu pro účely daní, na které se Smlouva vztahuje. Význam výrazu podle daňových zákonů tohoto státu bude mít přednost před významem stanoveným pro tento výraz v jiných oborech práva tohoto státu.

Čl.4 Rezident

1. Výraz "rezident jednoho smluvního státu" označuje pro účely této smlouvy každou osobu, která je podle právních předpisů tohoto státu podrobena v tomto státě zdanění z důvodu svého bydliště, stálého pobytu, místa vedení nebo jakéhokoli jiného podobného kritéria, a rovněž zahrnuje tento stát a jakýkoliv územně-správní útvar nebo místní úřad tohoto státu. Tento výraz však nezahrnuje žádnou osobu, která je podrobena zdanění v tomto státě pouze z důvodu příjmu ze zdrojů v tomto státě nebo majetku tam umístěného.

2. Jestliže fyzická osoba je podle ustanovení odstavce 1 rezidentem obou smluvních států, bude její postavení určeno následujícím způsobem:

- a) předpokládá se, že tato osoba je rezidentem pouze toho státu, ve kterém má stálý byt; jestliže má stálý byt v obou státech, předpokládá se, že je rezidentem pouze toho státu, ke kterému má užší osobní a hospodářské vztahy (středisko životních zájmů);
- b) jestliže nemůže být určeno, ve kterém státě má tato osoba středisko svých životních zájmů, nebo jestliže nemá stálý byt v žádném státě, předpokládá se, že je rezidentem pouze toho státu, ve kterém se obvykle zdržuje;
- c) jestliže se tato osoba obvykle zdržuje v obou státech nebo v žádném z nich, předpokládá se, že je rezidentem pouze toho státu, jehož je státním příslušníkem;
- d) jestliže je tato osoba státním příslušníkem obou států nebo žádného z nich, upraví příslušné úřady smluvních států tuto otázku vzájemnou dohodou.

3. Jestliže osoba jiná než osoba fyzická je podle ustanovení odstavce 1 rezidentem obou smluvních států, předpokládá se, že je rezidentem pouze toho státu, v němž se nachází místo jejího skutečného vedení.

Čl.5 Stálá provozovna

1. Výraz "stálá provozovna" označuje pro účely této smlouvy trvalé místo pro podnikání, jehož prostřednictvím je zcela nebo zčásti vykonávána činnost podniku.

2. Výraz "stálá provozovna" zahrnuje obzvláště:

- a) místo vedení;
- b) závod;
- c) kancelář;
- d) továrnu;
- e) dílnu, a
- f) důl, naleziště nafty nebo plynu, lom nebo jakékoli jiné místo, kde se těží přírodní zdroje.

3. Výraz "stálá provozovna" rovněž zahrnuje:

- a) staveniště, stavbu, montážní nebo instalační projekt nebo dozor s tím spojený, avšak pouze pokud taková stavba, projekt nebo dozor trvá déle než dvanáct měsíců;
- b) poskytování služeb, včetně poradenských nebo manažerských služeb, podnikem jednoho smluvního státu prostřednictvím zaměstnanců nebo jiných pracovníků najatých podnikem pro tento účel, avšak pouze pokud činnosti takového charakteru trvají na území druhého smluvního státu po jedno nebo více období přesahující v úhrnu šest měsíců v jakémkoliv dvanáctiměsíčním období.

4. Bez ohledu na předchozí ustanovení tohoto článku se předpokládá, že výraz "stálá provozovna" nezahrnuje:

- a) zařízení, které se využívá pouze za účelem uskladnění nebo vystavení zboží patřícího podniku;
- b) zásobu zboží patřícího podniku, která se udržuje pouze za účelem uskladnění nebo vystavení;
- c) zásobu zboží patřícího podniku, která se udržuje pouze za účelem zpracování jiným podnikem;
- d) trvalé místo pro podnikání, které se udržuje pouze za účelem nákupu zboží nebo shromažďování informací pro podnik;
- e) trvalé místo pro podnikání, které se udržuje pouze za účelem vykonávání jakékoliv jiné činnosti, která má pro podnik přípravný nebo pomocný charakter;
- f) trvalé místo pro podnikání, které se udržuje pouze k vykonávání jakéhokoliv spojení činností uvedených v písmenech a) až e), pokud celková činnost trvalého místa pro podnikání vyplývající z tohoto spojení je přípravného nebo pomocného charakteru.

5. Jestliže, bez ohledu na ustanovení odstavců 1 a 2, osoba - jiná než nezávislý zástupce, na kterého se vztahuje odstavec 7 - jedná v jednom smluvním státě na účet podniku druhého smluvního státu, má se za to, že tento podnik má stálou provozovnu v prvně zmíněném státě ve vztahu ke všem činnostem, které tato osoba provádí pro podnik, jestliže tato osoba:

- a) má a obvykle používá v tomto státě oprávnění, které jí dovoluje uzavírat smlouvy jménem podniku, pokud činnosti této osoby nejsou omezeny na činnosti uvedené v odstavci 4, které, pokud by byly vykonávány prostřednictvím trvalého místa pro podnikání, by nezakládaly z tohoto trvalého místa pro podnikání stálou provozovnu podle ustanovení tohoto odstavce; nebo
- b) nemá takové oprávnění, ale obvykle udržuje v prvně zmíněném státě zásobu zboží, ze které pravidelně dodává zboží jménem podniku.

6. Bez ohledu na předchozí ustanovení tohoto článku se předpokládá, že pojišťovna jednoho smluvního státu, s výjimkou zajistného, má stálou provozovnu v druhém smluvním státě, pokud vybírá pojistné na území tohoto druhého státu nebo pojišťuje rizika, která se tam nacházejí prostřednictvím osoby jiné než nezávislý zástupce, na kterého se vztahuje odstavec 7.

7. Nemá se za to, že podnik jednoho smluvního státu má stálou provozovnu ve druhém smluvním státě jenom proto, že v tomto druhém státě vykonává svoji činnost prostřednictvím makléře, generálního komisionáře nebo jakéhokoliv jiného nezávislého zástupce, pokud tyto osoby jednají v rámci své řádné činnosti.

8. Skutečnost, že společnost, která je rezidentem jednoho smluvního státu, ovládá nebo je ovládána společností, která je rezidentem druhého smluvního státu nebo která v tomto druhém státě vykonává svoji činnost (ať prostřednictvím stálé provozovny nebo jinak), neučiní sama o sobě z kterékoli této společnosti stálou provozovnu druhé společnosti.

Čl.6

Příjmy z nemovitého majetku

1. Příjmy, které pobírá rezident jednoho smluvního státu z nemovitého majetku (včetně příjmů ze zemědělství nebo lesnictví) umístěného ve druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Výraz "nemovitý majetek" má takový význam, jenž mu náleží podle právních předpisů smluvního státu, v němž je tento majetek umístěn. Výraz zahrnuje v každém případě příslušenství nemovitého majetku, živý a mrtvý inventář užívaný v zemědělství a lesnictví, práva, pro která platí ustanovení občanského práva vztahující se na pozemky, právo požívání nemovitého majetku a práva na proměnlivé nebo pevné platby za těžení nebo za přivolení k těžení nerostných ložisek, pramenů a jiných přírodních zdrojů; lodě, čluny a letadla se nepovažují za nemovitý majetek.

3. Ustanovení odstavce 1 platí pro příjmy pobírané z přímého užívání, nájmu nebo každého jiného způsobu užívání nemovitého majetku.

4. Ustanovení odstavců 1 a 3 platí rovněž pro příjmy z nemovitého majetku podniku a pro příjmy z nemovitého majetku užívaného k vykonávání nezávislého povolání.

Čl.7

Zisky podniků

1. Zisky podniku jednoho smluvního státu podléhají zdanění jen v tomto státě, pokud podnik nevykonává svoji činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna. Jestliže podnik vykonává svoji činnost tímto způsobem, mohou být zisky podniku zdaněny v druhém státě, avšak pouze v takovém rozsahu, v jakém je lze přičítat:

a) této stálé provozovně;

b) prodejem zboží v tomto druhém státě, které je stejného nebo podobného druhu jako zboží prodávané prostřednictvím této stálé provozovny.

2. Jestliže podnik jednoho smluvního státu vykonává svoji činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, přisuzují se, s výhradou ustanovení odstavce 3, v každém smluvním státě této stálé provozovně zisky, které by byla mohla docílit, kdyby byla jako samostatný podnik vykonávala stejné nebo obdobné činnosti

za stejných nebo obdobných podmínek a byla zcela nezávislá ve styku s podnikem, jehož je stálou provozovnou.

3. Při výpočtu zisků stálé provozovny se povoluje odečíst náklady vynaložené na cíle sledované stálou provozovnou, včetně výloh vedení a všeobecných správních výloh takto vynaložených, ať vznikly ve státě, v němž je stálá provozovna umístěna, či jinde.

Avšak takový odpočet se nepovolí u částek, pokud nějaké budou, placených (jinak než proti proplacení skutečných výdajů) stálou provozovnou ústředí podniku nebo jakékoliv jiné z jeho kanceláří ve formě licenčních poplatků nebo jiných podobných plateb jako náhrady za užití patentů nebo jiných práv nebo ve formě provize za zvlášť poskytnuté služby nebo za řídicí služby nebo, vyjma případu bankovního podniku, ve formě úroků z peněz půjčených stálé provozovně. Podobně se nezohlední při výpočtu zisků stálé provozovny částky účtované (jinak než proti proplacení skutečných výdajů) stálou provozovnou ústředí podniku nebo jakékoliv jiné z jeho kanceláří ve formě licenčních poplatků nebo jiných podobných plateb jako náhrady za užití patentů nebo jiných práv nebo ve formě provize za zvlášť poskytnuté služby nebo za řídicí služby nebo, vyjma případu bankovního podniku, ve formě úroků z peněz půjčených ústředí podniku nebo jakékoliv jiné z jeho kanceláří.

4. Jestliže je v některém smluvním státě obvyklé stanovit zisky, které mají být přičteny stálé provozovně, na základě rozdělení celkových zisků podniku jeho různým částem, nic v odstavci 2 nevylučuje, aby tento stát stanovil zisky, jež mají být zdaněny, tímto obvyklým rozdělením; použitý způsob rozdělení musí být však takový, aby výsledek byl v souladu se zásadami stanovenými v tomto článku.

5. Stálé provozovně se nepřičtou žádné zisky na základě skutečnosti, že pouze nakupovala zboží pro podnik.

6. Zisky, které mají být přičteny stálé provozovně, se pro účely předchozích odstavců stanoví každý rok stejným způsobem, pokud neexistují dostatečné důvody pro jiný postup.

7. Jestliže zisky zahrnují části příjmů, o nichž se pojednává odděleně v jiných člancích této smlouvy, nebudou ustanovení oněch článků dotčena ustanoveními tohoto článku.

Čl.8

Mezinárodní doprava

1. Zisky, které pobírá podnik smluvního státu z provozování lodí, letadel, železničních nebo silničních vozidel v mezinárodní dopravě, podléhají zdanění jen v tomto státě.

2. Zisky z provozování lodí nebo letadel v mezinárodní dopravě pro účely tohoto článku zahrnují:

a) zisky pobírané z pronájmu lodí nebo letadel bez posádky, a

b) zisky z používání, údržby nebo pronájmu kontejnerů (včetně přívěsů a souvisejícího zařízení pro přepravu kontejnerů) používaných pro přepravu zboží, pokud jsou takové zisky doplňkové nebo nahodilé ve vztahu k ziskům, na které se vztahuje odstavec 1.

3. Ustanovení odstavců 1 a 2 platí rovněž pro zisky z účasti na poolu, společném provozu nebo mezinárodní provozní organizaci.

Čl.9 Sdružené podniky

1. Jestliže

- a) se podnik jednoho smluvního státu podílí přímo nebo nepřímo na řízení, kontrole nebo jmění podniku druhého smluvního státu, nebo
- b) tytéž osoby se podílejí přímo nebo nepřímo na řízení, kontrole nebo jmění podniku jednoho smluvního státu i podniku druhého smluvního státu
a jestliže v těchto případech jsou oba podniky ve svých obchodních nebo finančních vztazích vázány podmínkami, které sjednaly nebo jim byly uloženy a které se liší od podmínek, které by byly sjednány mezi nezávislými podniky, mohou jakékoliv zisky, které by, nebýt těchto podmínek, byly docíleny jedním z podniků, ale vzhledem k těmto podmínkám docíleny nebyly, být zahrnuty do zisků tohoto podniku a následně zdaněny.

2. Jestliže jeden smluvní stát zahrne do zisků podniku tohoto státu - a následně zdaní - zisky, které podniku druhého smluvního státu byly zdaněny v tomto druhém státě, a zisky takto zahrnuté jsou zisky, které by byly docíleny podnikem prvně zmíněného státu, kdyby podmínky sjednané mezi oběma podniky byly takové, jaké by byly sjednány mezi nezávislými podniky, upraví tento druhý stát přiměřeně částku daně tam uložené z těchto zisků. Při stanovení této úpravy se přihledne k jiným ustanovením této smlouvy, a bude-li to nutné, příslušné úřady smluvních států se za tím účelem vzájemně poradí.

3. Ustanovení odstavce 2 se nepoužijí v případě podvodu, hrubé nedbalosti nebo vědomého zanedbání.

Čl.10 Dividendy

1. Dividendy vyplácené společností, která je rezidentem jednoho smluvního státu, rezidentu druhého smluvního státu mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Tyto dividendy však mohou být rovněž zdaněny ve smluvním státě, jehož je společnost, která je vyplácí, rezidentem, a to podle právních předpisů tohoto státu, avšak jestliže skutečný vlastník dividend je rezidentem druhého smluvního státu, daň takto uložená nepřesáhne 10 procent hrubé částky dividend. Tento odstavec se nedotýká zdanění zisků společnosti, z nichž jsou dividendy vypláceny.

3. Výraz "dividendy" použitý v tomto článku označuje příjmy z akcií, požitkových akcií nebo požitkových práv, kuksů, zakladatelských podílů nebo jiných práv, s výjimkou pohledávek, s podílem na zisku, jakož i jiné příjmy, které jsou podrobeny stejnému daňovému režimu jako příjmy z akcií podle právních předpisů státu, jehož je společnost, která rozdílí zisk, rezidentem.

4. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník dividend, který je rezidentem jednoho smluvního státu, vykonává v druhém smluvním státě, jehož je rezidentem společnost vyplácející dividendy, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává v tomto druhém státě nezávislé povolání ze stále základny tam umístěné a jestliže účast, pro kterou se dividendy vyplácejí, se skutečně

váže k této stálé provozovně nebo stálé základně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

5. Jestliže společnost, která je rezidentem jednoho smluvního státu, dosahuje zisky nebo příjmy z druhého smluvního státu, nemůže tento druhý smluvní stát zdanit dividendy vyplácené společností, ledaže tyto dividendy jsou vypláceny rezidentu tohoto druhého státu nebo že účast, pro kterou se dividendy vyplácejí, se skutečně váže ke stálé provozovně nebo stálé základně, která je umístěna v tomto druhém státě, ani podrobit nerozdělené zisky společnosti dani z nerozdělených zisků společnosti, i když vyplácené dividendy nebo nerozdělené zisky pozůstávají zcela nebo zčásti ze zisků nebo z příjmů majících zdroj v tomto druhém státě.

Čl.11 Úroky

1. Úroky mající zdroj v jednom smluvním státě a vyplácené rezidentu druhého smluvního státu mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Tyto úroky však mohou být rovněž zdaněny ve smluvním státě, v němž mají zdroj, a to podle právních předpisů tohoto státu, avšak jestliže skutečný vlastník úroků je rezidentem druhého smluvního státu, daň takto uložená nepřesáhne 5 procent hrubé částky úroků.

3. Bez ohledu na ustanovení odstavce 2, budou úroky osvobozené od zdanění ve smluvním státě, ve kterém mají zdroj, pokud jsou:

a) pobírané a skutečně vlastněné:

(i) vládou druhého smluvního státu, včetně jakéhokoliv územně-správního útvaru nebo místního úřadu tohoto státu, centrální bankou nebo jakoukoli finanční institucí, která je zcela vlastněna touto vládou; nebo

(ii) rezidentem druhého smluvního státu v souvislosti s půjčkou nebo úvěrem zaručenými vládou tohoto druhého státu;

b) vyplácené v souvislosti s prodejem jakéhokoliv zařízení nebo zboží na úvěr;

c) vyplácené z jakékoliv půjčky nebo úvěru jakéhokoliv druhu, která byla poskytnuta bankou nebo který byl poskytnut bankou.

4. Výraz "úroky" použitý v tomto článku označuje příjmy z pohledávek jakéhokoliv druhu, ať zajištěných či nezajištěných zástavním právem na nemovitosti nebo majících či nemajících právo účasti na zisku dlužníka, a zvláště příjmy z vládních cenných papírů a příjmy z obligací nebo dluhopisů, včetně prémie a výher, které se vážou k těmto cenným papírům, obligacím nebo dluhopisům. Penále ukládané za pozdní platbu se nepovažuje za úroky pro účely tohoto článku.

5. Ustanovení odstavců 1, 2 a 3 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník úroků, který je rezidentem jednoho smluvního státu, vykonává v druhém smluvním státě, ve kterém mají úroky zdroj, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává v tomto druhém státě nezávislé povolání ze stálé základny tam umístěné a jestliže pohledávka, ze které jsou úroky placeny, se skutečně váže k této stálé provozovně nebo stálé základně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

6. Předpokládá se, že úroky mají zdroj ve smluvním státě, jestliže plátcem je rezident tohoto státu. Jestliže však plátce úroků, ať je, nebo není rezidentem některého smluvního státu, má ve smluvním státě stálou provozovnu nebo stálou základnu, ve spojení s níž došlo k zadlužení, z něhož jsou úroky placeny, a tyto úroky jdou k tíži takové stálé provozovny nebo stálé základny, předpokládá se, že tyto úroky mají zdroj v tom smluvním státě, ve kterém je stálá provozovna nebo stálá základna umístěna.

7. Jestliže částka úroků, které se vztahují k pohledávce, z níž jsou placeny, přesahuje, v důsledku zvláštních vztahů mezi plátcem a skutečným vlastníkem nebo mezi oběma z nich a nějakou další osobou, částku, kterou by byl smluvil plátce se skutečným vlastníkem, kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na tuto posledně zmíněnou částku. Částka plateb, která ji přesahuje, bude v tomto případě zdaněna v souladu s právními předpisy každého smluvního státu, s přihlédnutím k ostatním ustanovením této smlouvy.

Čl.12

Licenční poplatky

1. Licenční poplatky mající zdroj v jednom smluvním státě a vyplácené rezidentu druhého smluvního státu mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Tyto licenční poplatky však mohou být rovněž zdaněny ve smluvním státě, v němž mají zdroj, a to podle právních předpisů tohoto státu, avšak jestliže skutečný vlastník licenčních poplatků je rezidentem druhého smluvního státu, daň takto uložená nepřesáhne 10 procent hrubé částky licenčních poplatků.

3. Výraz "licenční poplatky" použitý v tomto článku označuje platby jakéhokoliv druhu obdržené jako náhrada za užití nebo za právo na užití jakéhokoliv autorského práva k dílu literárnímu, uměleckému nebo vědeckému, včetně kinematografických filmů nebo filmů nebo pásek používaných pro rozhlasové nebo televizní vysílání, videokazet, jakéhokoliv patentu, ochranné známky, návrhu nebo modelu, plánu, počítačového programu, tajného vzorce nebo výrobního postupu nebo za užití nebo za právo na užití jakéhokoliv průmyslového, obchodního nebo vědeckého zařízení nebo za informace, které se vztahují na zkušenosti nabyté v oblasti průmyslové, obchodní nebo vědecké. Tento výraz však nezahrnuje zisky, o nichž se pojednává v článku 8.

4. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník licenčních poplatků, který je rezidentem jednoho smluvního státu, vykonává v druhém smluvním státě, ve kterém mají licenční poplatky zdroj, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává v tomto druhém státě nezávislé povolání ze stálé základny tam umístěné a jestliže právo nebo majetek, které dávají vznik licenčním poplatkům, se skutečně vážou k této stálé provozovně nebo stálé základně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

5. Předpokládá se, že licenční poplatky mají zdroj ve smluvním státě, jestliže plátcem je rezident tohoto státu. Jestliže však plátce licenčních poplatků, ať je, nebo není rezidentem některého smluvního státu, má ve smluvním státě stálou provozovnu nebo stálou základnu, ve spojení s níž vznikla povinnost platit licenční poplatky, a tyto licenční poplatky jdou k tíži takové stálé provozovny nebo stálé základny, předpokládá se, že tyto licenční poplatky mají zdroj v tom státě, ve kterém je stálá provozovna nebo stálá základna umístěna.

6. Jestliže částka licenčních poplatků, které se vztahují k užití, právu nebo informaci, za které jsou placeny, přesahuje, v důsledku zvláštních vztahů mezi plátcem a skutečným vlastníkem nebo mezi oběma z nich a nějakou další osobou, částku, kterou by byl smluvil plátcem se skutečným vlastníkem, kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na tuto posledně zmíněnou částku. Částka plateb, která ji přesahuje, bude v tomto případě zdaněna v souladu s právními předpisy každého smluvního státu s přihlédnutím k ostatním ustanovením této smlouvy.

Čl.13

Zisky ze zcizení majetku

1. Zisky, které pobírá rezident jednoho smluvního státu ze zcizení nemovitého majetku uvedeného v článku 6, který je umístěn ve druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Zisky ze zcizení movitého majetku, který je částí provozního majetku stále provozovny, jež má podnik jednoho smluvního státu ve druhém smluvním státě, nebo movitého majetku, který patří ke stále základně, kterou má rezident jednoho smluvního státu ve druhém smluvním státě za účelem vykonávání nezávislého povolání, včetně zisků ze zcizení takové stále provozovny (samotné nebo spolu s celým podnikem) nebo takové stále základny, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

3. Zisky ze zcizení lodí, letadel, železničních nebo silničních vozidel provozovaných v mezinárodní dopravě podnikem smluvního státu nebo ze zcizení movitého majetku sloužícího k provozování těchto lodí, letadel, železničních nebo silničních vozidel podléhají zdanění jen v tomto smluvním státě.

4. Zisky ze zcizení podílů na akciovém kapitálu společnosti, jejíž majetek pozůstává přímo nebo nepřímo hlavně z nemovitého majetku umístěného ve smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto státě.

5. Zisky ze zcizení jakéhokoliv jiného majetku, než který je uveden v odstavcích 1, 2, 3 a 4 tohoto článku, podléhají zdanění jen ve smluvním státě, jehož je zcizitel rezidentem.

Čl.14

Nezávislá povolání

1. Příjmy, které pobírá rezident jednoho smluvního státu ze svobodného povolání nebo z jiných činností nezávislého charakteru, podléhají zdanění jen v tomto státě, vyjma následujících případů, kdy takové příjmy mohou být rovněž zdaněny ve druhém smluvním státě:

a) jestliže má tento rezident pravidelně k dispozici ve druhém smluvním státě stálou základnu za účelem vykonávání svých činností; v takovém případě jen taková část příjmů, jakou lze přičíst této stále základně, může být zdaněna v tomto druhém státě; nebo

b) jestliže jeho pobyt ve druhém smluvním státě po jedno nebo více období dosahuje nebo přesahuje v úhrnu 183 dny v jakémkoliv dvanáctiměsíčním období.

2. Výraz "svobodné povolání" zahrnuje obzvláště nezávislé činnosti vědecké, literární, umělecké, vychovatelské nebo učitelské, jakož i nezávislé činnosti lékařů, právníků, inženýrů, architektů, dentistů a účetních znalců.

Čl.15 Zaměstnání

1. Platy, mzdy a jiné podobné odměny, které pobírá rezident jednoho smluvního státu z důvodu zaměstnání, podléhají s výhradou ustanovení článků 16, 18 a 19 zdanění jen v tomto státě, pokud zaměstnání není vykonáváno ve druhém smluvním státě. Je-li tam zaměstnání vykonáváno, mohou být odměny z něj pobírané zdaněny v tomto druhém státě.

2. Odměny, které pobírá rezident jednoho smluvního státu z důvodu zaměstnání vykonávaného ve druhém smluvním státě, podléhají bez ohledu na ustanovení odstavce 1 zdanění jen v prvně zmíněném státě, jestliže všechny následující podmínky jsou splněny:
a) příjemce se zdržuje v druhém státě po jedno nebo více období nepřesahující v úhrnu 183 dny v jakémkoliv dvanáctiměsíčním období začínajícím nebo končícím v příslušném daňovém roce, a

b) odměny jsou vypláceny zaměstnavatelem nebo za zaměstnavatele, který není rezidentem druhého státu, a

c) odměny nejdou k tíži stálé provozovny nebo stálé základny, kterou má zaměstnavatel v druhém státě.

3. Bez ohledu na předchozí ustanovení tohoto článku mohou být odměny pobírané z důvodu zaměstnání vykonávaného na palubě lodi, letadla, v železničním nebo silničním vozidle provozovaném podnikem smluvního státu v mezinárodní dopravě zdaněny v tomto státě.

Čl.16 Tantiémy

Tantiémy a jiné podobné platby, které pobírá rezident jednoho smluvního státu jako člen správní rady nebo jakéhokoliv obdobného orgánu společnosti, která je rezidentem druhého smluvního státu, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

Čl.17 Umělci a sportovci

1. Příjmy, které pobírá rezident jednoho smluvního státu jako na veřejnosti vystupující umělec, jako divadelní, filmový, rozhlasový nebo televizní umělec nebo hudebník nebo jako sportovec z takovýchto osobně vykonávaných činností ve druhém smluvním státě, mohou být bez ohledu na ustanovení článků 14 a 15 zdaněny v tomto druhém státě.

2. Jestliže příjmy z činností osobně vykonávaných umělcem nebo sportovcem neplynou umělci nebo sportovci samému, nýbrž jiné osobě, mohou být tyto příjmy bez ohledu na ustanovení článků 7, 14 a 15 zdaněny ve smluvním státě, ve kterém jsou činnosti umělce nebo sportovce vykonávány.

3. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí na příjmy pobírané z činností vykonávaných v jednom smluvním státě umělcem nebo sportovcem, který je rezidentem druhého smluvního státu, jestliže návštěva prvně zmíněného státu je zcela financována z veřejných fondů druhého státu nebo jeho územně-správních útvarů nebo místních úřadů. V takovém případě podléhá příjem zdanění jen ve státě, jehož je umělec nebo sportovec rezidentem.

Čl.18 Penze

Penze a jiné podobné platy vyplácené rezidentu smluvního státu z důvodu dřívějšího zaměstnání podléhají s výhradou ustanovení článku 19 odst. 2 zdanění jen v tomto státě.

Čl.19 Veřejné funkce

1. a) Platy, mzdy a jiné podobné odměny jiné než penze vyplácené jedním smluvním státem nebo územně-správním útvarem nebo místním úřadem tohoto státu fyzické osobě za služby prokazované tomuto státu nebo územně-správnímu útvaru nebo místnímu úřadu podléhají zdanění jen v tomto státě.

b) Takové platy, mzdy a jiné podobné odměny však podléhají zdanění jen ve druhém smluvním státě, jestliže služby jsou prokazovány v tomto státě a fyzická osoba, která je rezidentem tohoto státu:

(i) je státním příslušníkem tohoto státu; nebo

(ii) se nestala rezidentem tohoto státu jen z důvodu prokazování těchto služeb.

2. a) Jakékoli penze vyplácené jedním smluvním státem nebo územně-správním útvarem nebo místním úřadem tohoto státu nebo vyplácené z fondů, které zřídily, fyzické osobě za služby prokázané tomuto smluvnímu státu nebo územně-správnímu útvaru nebo místnímu úřadu podléhají zdanění jen v tomto státě.

b) Takové penze však podléhají zdanění jen ve druhém smluvním státě, jestliže fyzická osoba je rezidentem a státním příslušníkem tohoto státu.

3. Ustanovení článků 15, 16 a 18 se použijí na platy, mzdy a jiné podobné odměny a penze vyplácené za služby prokázané v souvislosti s průmyslovou nebo obchodní činností prováděnou některým smluvním státem nebo územně-správním útvarem nebo místním úřadem tohoto státu.

Čl.20 Studenti

Platby, které dostává za účelem úhrady nákladů své výživy, vzdělávání nebo výcviku student nebo učeň, který je nebo bezprostředně před svým příjezdem do jednoho smluvního státu byl rezidentem druhého smluvního státu a který se zdržuje v prvně zmíněném státě pouze za účelem svého vzdělávání nebo výcviku, nepodléhají zdanění v tomto státě za předpokladu, že takovéto platby plynou ze zdrojů mimo tento stát.

Čl.21 Ostatní příjmy

1. Části příjmů rezidenta smluvního státu, ať mají zdroj kdekoliv, o kterých se nepojednává v předchozích člancích této smlouvy, podléhají zdanění jen v tomto státě.

2. Ustanovení odstavce 1 se nepoužijí na příjmy jiné než příjmy z nemovitého majetku, který je definován v článku 6 odst. 2, jestliže příjemce takových příjmů, který je rezidentem jednoho smluvního státu, vykonává v druhém smluvním státě průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává v tomto druhém státě nezávislé povolání ze stálé základny tam umístěné a jestliže právo nebo majetek, pro které se příjmy platí, se skutečně vážou k této stálé provozovně nebo stálé základně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

Čl.22 Majetek

1. Nemovitý majetek rezidenta jednoho smluvního státu, který je umístěn ve druhém smluvním státě, může být zdaněn v tomto druhém státě.

2. Movitý majetek, který je částí provozního majetku stálé provozovny, jež má podnik jednoho smluvního státu ve druhém smluvním státě, nebo movitý majetek, který patří ke stálé základně, kterou má rezident jednoho smluvního státu ve druhém smluvním státě za účelem vykonávání nezávislého povolání, může být zdaněn v tomto druhém státě.

3. Majetek vlastněný podnikem smluvního státu a představovaný loděmi, letadly, železničními nebo silničními vozidly provozovanými v mezinárodní dopravě a movitým majetkem, který slouží k provozování těchto lodí, letadel, železničních nebo silničních vozidel, podléhá zdanění jen v tomto státě.

4. Všechny ostatní části majetku rezidenta smluvního státu podléhají zdanění jen v tomto státě.

Čl.23 Vyloučení dvojího zdanění

1. Jestliže rezident jednoho smluvního státu pobírá příjem nebo vlastní majetek, který může být v souladu s ustanoveními této smlouvy zdaněn ve druhém smluvním státě, prvně zmíněný stát povolí:

a) snížit daň z příjmů tohoto rezidenta o částku rovnající se dani z příjmů zaplacené v tomto druhém státě;

b) snížit daň z majetku tohoto rezidenta o částku rovnající se dani z majetku zaplacené v tomto druhém státě.

Částka, o kterou se daň sníží, však v žádném případě nepřesáhne tu část daně z příjmů nebo daně z majetku podle toho, o jaký případ jde, vypočtené před jejím snížením, která poměrně připadá na příjmy nebo majetek, které mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Jestliže, v souladu s jakýmkoliv ustanovením Smlouvy, příjem pobíraný nebo majetek vlastněný rezidentem smluvního státu je osvobozen od zdanění v tomto státě, tento stát může přesto při výpočtu částky daně ze zbyvajících příjmů nebo majetku tohoto rezidenta vzít v úvahu osvobozený příjem nebo majetek.

3. Předpokládá se, pro účely odstavců 1 a 2 tohoto článku, že příjem pobíraný a majetek vlastněný rezidentem jednoho smluvního státu, který může být v souladu s touto smlouvou zdaněn ve druhém smluvním státě, je pobírán ze zdrojů v tomto druhém smluvním státě a je vlastněn v tomto druhém státě.

Čl.24 Zákaz diskriminace

1. Státní příslušníci jednoho smluvního státu nebudou podrobeni ve druhém smluvním státě žádnému zdanění nebo jakýmkoliv povinností s ním spojeným, které jsou jiné nebo tíživější než zdanění a s ním spojené povinnosti, kterým jsou nebo mohou být podrobeni státní příslušníci tohoto druhého státu, kteří jsou, zejména s ohledem na rezidenci, ve stejné situaci. Toto ustanovení se bez ohledu na ustanovení článku 1 vztahuje rovněž na osoby, které nejsou rezidenty jednoho nebo obou smluvních států.

2. Zdanění stálé provozovny nebo stálé základny, jež má rezident jednoho smluvního státu ve druhém smluvním státě, nebude v tomto druhém státě nepříznivější než zdanění rezidentů tohoto druhého státu, kteří vykonávají tytéž činnosti.

3. Nic v tomto článku nebude vykládáno jako závazek jednoho smluvního státu, aby přiznal rezidentům druhého smluvního státu jakékoliv osobní úlevy, slevy a snížení daně z důvodu osobního stavu nebo povinností k rodině, které přiznává svým vlastním rezidentům.

4. Osoby bez státní příslušnosti, které jsou rezidenty smluvního státu, nebudou podrobeny v žádném smluvním státě žádnému zdanění nebo jakýmkoliv povinností s ním spojeným, které jsou jiné nebo tíživější než zdanění a s ním spojené povinnosti, kterým jsou nebo mohou být podrobeni státní příslušníci příslušného státu, kteří jsou, zejména s ohledem na rezidenci, ve stejné situaci.

5. Pokud se nebudou aplikovat ustanovení článku 9 odst. 1, článku 11 odst. 7 nebo článku 12 odst. 6 této smlouvy, budou úroky, licenční poplatky a jiné výlohy placené podnikem jednoho smluvního státu rezidentu druhého smluvního státu odčitatelné pro účely stanovení zdanitelných zisků takového podniku za stejných podmínek, jako kdyby byly placeny rezidentu prvně zmíněného státu. Podobně jakékoliv dluhy podniku jednoho smluvního státu vůči rezidentu druhého smluvního státu budou pro účely stanovení zdanitelného majetku takového podniku odčitatelné za stejných podmínek, jako kdyby byly smlouveny vůči rezidentu prvně zmíněného státu.

6. Podniky jednoho smluvního státu, jejichž jmění je zcela nebo zčásti, přímo nebo nepřímou vlastněno nebo kontrolováno jedním nebo více rezidenty druhého smluvního státu, nebudou podrobeny v prvně zmíněném státě žádnému zdanění nebo jakýmkoliv povinností s ním spojeným, které jsou jiné nebo tíživější než zdanění a s ním spojené povinnosti, kterým jsou nebo mohou být podrobeny ostatní podobné podniky prvně zmíněného státu.

7. Ustanovení tohoto článku se bez ohledu na ustanovení článku 2 vztahují na daně všeho druhu a pojmenování.

Čl.25 Řešení případů dohodou

1. Jestliže se osoba domnívá, že opatření jednoho nebo obou smluvních států vedou nebo povedou u ní ke zdanění, které není v souladu s ustanoveními této smlouvy, může, bez ohledu na opravné prostředky, které poskytují vnitrostátní právní předpisy těchto států, předložit svůj případ příslušnému úřadu smluvního státu, jehož je rezidentem, nebo pokud její případ spadá pod článek 24 odst. 1, úřadu smluvního státu, jehož je státním příslušníkem. Případ musí být předložen do tří let od prvního oznámení opatření vedoucího ke zdanění, které není v souladu s ustanoveními Smlouvy.

2. Jestliže bude příslušný úřad považovat námitku za oprávněnou a nebude-li sám schopen najít uspokojivé řešení, bude se snažit, aby případ vyřešil vzájemnou dohodou s příslušným úřadem druhého smluvního státu tak, aby se zamezilo zdanění, které není v souladu se Smlouvou. Jakákoliv dosažená dohoda bude uskutečněna bez ohledu na jakékoliv časové lhůty ve vnitrostátních právních předpisech smluvních států.

3. Příslušné úřady smluvních států se budou snažit vyřešit vzájemnou dohodou jakékoliv obtíže nebo pochybnosti, které mohou vzniknout při výkladu nebo provádění Smlouvy. Mohou rovněž spolu konzultovat za účelem vyloučení dvojího zdanění v případech neupravených ve Smlouvě.

4. Příslušné úřady smluvních států mohou vejít v přímý styk za účelem dosažení dohody ve smyslu předchozích odstavců, včetně prostřednictvím společné komise složené z nich samých nebo jejich zástupců.

Čl.26 Omezení výhod

Příslušný úřad jednoho smluvního státu může po konzultaci s příslušným úřadem druhého smluvního státu odepřít výhody vyplývající z této smlouvy jakékoliv osobě a s ohledem na jakoukoliv transakci, jestliže by podle jeho názoru poskytnutí těchto výhod znamenalo zneužití Smlouvy.

Čl.27 Výměna informací

1. Příslušné úřady smluvních států si budou vyměňovat takové informace, jaké jsou nutné pro provádění ustanovení této smlouvy nebo vnitrostátních právních předpisů smluvních států, které se vztahují na daně, jež jsou předmětem Smlouvy, pokud zdanění, které upravují, není v rozporu se Smlouvou. Výměna informací není omezena článkem 1. Veškeré informace obdržené smluvním státem budou udržovány v tajnosti stejným způsobem jako informace získané podle vnitrostátních právních předpisů tohoto státu a budou zpřístupněny pouze osobám nebo úřadům (včetně soudů a správních úřadů), které se zabývají vyměřováním nebo vybíráním daní, na něž se Smlouva vztahuje, vymáháním nebo trestním stíháním ve věci těchto daní nebo rozhodováním o odvoláních ve vztahu k těmto daním. Tyto osoby nebo

úřady použijí tyto informace jen k těmto účelům. Mohou sdělit tyto informace při veřejných soudních řízeních nebo v právních rozhodnutích.

2. Ustanovení odstavce 1 nebudou v žádném případě vykládána tak, že ukládají některému smluvnímu státu povinnost:

a) provést správní opatření, která by porušovala právní předpisy a správní praxi tohoto nebo druhého smluvního státu;

b) poskytnout informace, které by nemohly být získány na základě právních předpisů nebo v běžném správním řízení tohoto nebo druhého smluvního státu;

c) poskytnout informace, které by odhalily jakékoliv obchodní, podnikové, průmyslové, komerční nebo profesní tajemství nebo obchodní postup, nebo informace, jejichž sdělení by bylo v rozporu s veřejným pořádkem.

Čl.28

Členové diplomatických misí a konzulární úředníci

Nic v této smlouvě se nedotýká daňových výsad členů diplomatických misí nebo konzulárních úředníků, které jim přísluší na základě obecných pravidel mezinárodního práva nebo na základě ustanovení zvláštních dohod.

Čl.29

Vstup v platnost

Každý ze smluvních států diplomatickou cestou oznámí druhému splnění postupů požadovaných jeho vnitrostátními právními předpisy pro vstup této smlouvy v platnost. Tato smlouva vstoupí v platnost dnem pozdějšího z těchto oznámení a následně se bude provádět:

a) pokud jde o daně vybírané srážkou u zdroje, na příjmy vyplácené k 1. lednu v kalendářním roce následujícím po roce, v němž Smlouva vstoupí v platnost, nebo později;

b) pokud jde o ostatní daně z příjmů a daně z majetku, na příjmy nebo majetek za každý daňový rok začínající 1. ledna v kalendářním roce následujícím po roce, v němž Smlouva vstoupí v platnost, nebo později.

Čl.30

Výpověď

Tato smlouva zůstane v platnosti, dokud nebude vypovězena jedním ze smluvních států. Každý smluvní stát může diplomatickou cestou podáním výpovědi Smlouvu vypovědět, nejméně šest měsíců před koncem každého kalendářního roku začínajícího po uplynutí pěti let ode dne vstupu Smlouvy v platnost. V takovém případě se Smlouva přestane provádět:

a) pokud jde o daně vybírané srážkou u zdroje, na příjmy vyplácené k 1. lednu v kalendářním roce následujícím po roce, v němž byla dána výpověď, nebo později;

b) pokud jde o ostatní daně z příjmů a daně z majetku, na příjmy nebo majetek za každý daňový rok začínající 1. ledna v kalendářním roce následujícím po roce, v němž byla dána výpověď, nebo později.

Na důkaz toho podepsaní, k tomu řádně zmocnění, podepsali tuto smlouvu.

Dáno v Praze dne 2. března roku 2000 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém, uzbeckém a anglickém, přičemž všechny texty jsou autentické. V případě jakéhokoliv rozdílu bude rozhodujícím anglický text.

Za vládu České republiky

Za vládu Uzbecké republiky

doc. Ing. Pavel Mertlík, CSc. v. r.
místopředseda vlády
a ministr financí

Eldor Ganiev v. r.
ministr vnějších ekonomických
vztahů